

Banjo orkest

Oostenrijk

1963

Perspectief

"Das haben wir nicht bei uns...!"

Aldus de Duitse ingenieur uit het Roergebied die twee jaar geleden tijdens ons verblijf ook in Stanzach was. Zijn getuigenis was ook dit van vele andere toeristen. En er was niet minder aandacht bij de lokale bevolking. Een boer daalde gedurende vijf uur de bergweide af op zoek naar de "wonderbare Musik" uit het dal.

Een korf bôordevol herinneringen ! We speelden in zalen en vooral heerlijk onder de blauwe hemel, gevat in een krans van honderde luisteraars. Sommigen overnieuwsgierig : ze knikten mee met de aanslag van het plectrum, schoten met de saxofonist een teut lucht in de pijp en reikhalsden met de trombone. Een jeugdig baaske kwam "erstaunt" vlak voor een kleine zangerstaan om zich te vergewissen dat het een echte was...

Maar de mensen stelden belang in ons, ôók toen we niet musiceerden. Ze wisten hoe wij een dag begonnen en in stille huiver een nieuwe morgen beleefden. Ze bezochten onze kampplaats en bleven haperen bij de repetitiestudio. Ze verheugden zich bij iedere ontmoeting, .." und wo spielen Sie heute abend ?"

Dit jaar gaan we dan weer op tocht. Duitsland, Oostenrijk en Italië. Voor de meesten een eerste grote reis met het Banjo-orkest. Misschien treffen we weer die toerist uit het Roergebied aan. Van de geest van geheel de groep maar évenzeer van de persoonlijke inzet van ieder zal het afhangen of de toerist misschien ook deze keer bekend : "Wunderbar, wunderbar ! Haben wir niemals-gehört, haben wir niemals gesehen ! Inderdaad, men wordt getroffen door fijn muziekspel, door fijnmenselijkheid en eenvoud, en door onze meeslepende geestdrift. Dat er tussen dit alles en het kenteken op ons uniform een verband bestaat - dat zal de toerist zelf wel achterhalen.

Zo zal dan ook deze keer ons afscheid worden: een Vaert wel ende levet scone !

A. Bouckaert

Van Menen tot Stanzach .

Zaterdag 3 augustus: datum van de heenreis. Alle deelnemers komen naar het college, anders kunnen we geen klare schikking treffen voor de bagage .

Bij U hebben: eten voor de heenreis (tot volgende middag) paspoort, zonnebril, drinkbus. Uw valies zal achteraan in de koffer zitten; U kunt er niet aan tot in Stanzach.

Te 9 h.: instappen: de plaatsen in de bus worden door de leiding aangewezen . Eet weinig tijdens de reis, anders wordt U onpasselijk. Indien nodig neem voerf uw voorzorgen door b'v. paranousine of nautamine te nemen $\frac{1}{2}$ uur voor de afreis .

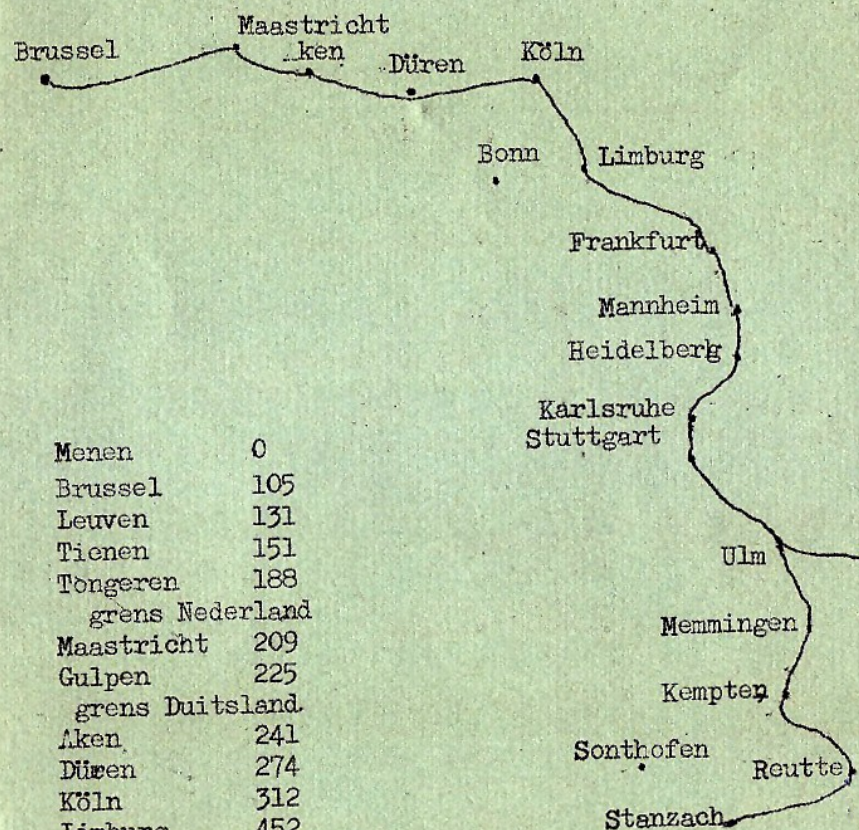
Over de grens van Nederland en Duitsland, komen we aan de eerste halte te Aken, waar de cars van de verschillende groepen die dan naar Oostenrijk reizen colonne zullen vormen . Vanaf Aken volgen we de autostrade tot in Ulm, in het zuiden van Beieren. De steden bezoeken we niet, behalve waar de halten voorzien zijn.

Te Limburg am Lahn nemen we het avondmaal (19 h) en verblijven er anderhalf uur. Verder gaat het over Frankfurt, Heidelberg am Neckar, Stuttgart, naar Ulm (hoogste kerktoren van de wereld : 161 m) Hier stappen we af in de terugreis voor het avondmaal . Na Memmingen en Kempten bereiken we de oostenrijke gr̄ns, en bevinden we ons in een totaal ander landschap: de westelijke Alpen of de kalkalpen .

De eerste grote stad is Reutte, op 854 m hoogte. Reutte ligt op het uiteinde van het Lechtal, dat ongeveer 64 km. lang is . Stilaan beginnen we de bergdorpij af te tellen: Hufen, Hornberg, Weiszenbach, Forchach. Eindelijk bereiken we de plaats van onze bestemming: Stanzach, omstreeks de middag.

Ons heem ligt niet in het dorp zelf, en is met de car niet te bereiken. De laatste 100 m is een steile bergweg, welke we te voet moeten afleggen .

Reisweg en afstanden .

Menen	0
Brussel	105
Leuven	131
Tienen	151
Tongeren	188
grens Nederland	
Maastricht	209
Gulpen	225
grens Duitsland	
Aken	241
Düren	274
Köln	312
Limburg	452
Frankfurt	508
Heidelberg	590
Stuttgart	711
Ulm	785
Memmingen	838
Kempten	874
grens Oostenrijk	
Reutte	924
Stanzach	953

Stanzach en omgeving.

